

Koho ráda mít mám /First Noel/

Iveta Bartošová

Koho ráda mít mám, když usínám se ptám,
komu plápolá svíčka do ticha tmy.
Koho ráda mít mám, odkud kráčí a kam,
nemá tvář ani jméno, já ho však znám.
Čím blíže je, tím dál, čím dál, tím blíže,
stařenka spřádá v komůrce sny.

Koho ráda mít mám, znovu ráno se ptám
a jak sfouknu tu svíčku, vím ještě míň.
Koho ráda mít mám, tak zní hádanka má,
ale jen ten, kdo zaklepá smí vstoupit dál.
Čím blíže je, tím dál, čím dál, tím blíže,
stařenka spřádá v komůrce sny.

Koho ráda mít mám, odedávna ho znám,
jemu zpívat za úsvitu chci do ticha.
Koho ráda mít mám, kdo čeká na mě dál,
někde tam v půli cesty do nekonečna.
Čím blíže je, tím dál, čím dál, tím blíže,
stařenka spřádá v komůrce sny.